

РЕШЕНИЕ

№ 3328

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **14279** по описа за **2019** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.14, ал.8 във вр. с ал.7 от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба от Р. Й. А. против решение №15024/17.01.2019г. по гр.д.№34370/2021г. по описа на СРС, в частта, с която е оставена без уважение жалба вх.№ИД-12-840/29.04.2015г. срещу решение №543/27.03.2015г. на ОСЗ – О. купел, в частта, с която на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ е отменено решение №7777/30.10.2014г., в частта, с която се възстановява правото на собственост върху 326кв.м. от УПИ IV-201а. В касационната жалба се излагат съображения, че необосновано и без изготвена СТЕ, СРС е приел, че за съществуващия в имота строеж към 01.03.1991г. са налице отстъпено право на строеж, и разрешение за строеж и че същият е започнал.

Касационната жалба от К. К. К.-Н. и Х. Б. Н. е против решение №15024/17.01.2019г. по гр.д.№34370/2021г. по описа на СРС, в частта, с която е отменено по жалба вх.№ИД-12-840/29.04.2015г. решение №543/27.03.2015г. на ОСЗ – О. купел, в частта, с която на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ е отменено решение №777/30.10.2014г., в частта, с която се възстановява правото на собственост върху 373кв.м. от УПИ III-199. В касационната жалба се твърди, че в нарушение на процесуалните правила СРС не им е указал и дал възможност да внесат разноси за назначената по делото СТЕ; че

неправилно е приел, че не следва да преценява законосъобразността на решение №7777/30.10.2014г. изцяло, като в тази връзка СРС не е съобразил, че имотът с площ 2,421дка е възстановен на Я. П. Х. и наследници на Б. П. Х., въпреки, че заявление за възстановяване е подадено само от Я. Х. и то само за 1,1дка. Сочи се и че при постановяването на решение №7777/30.10.2014г., ОСЗ се е произнесла въз основа на заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, удостоверение и скица по чл.13, ал.5, т.3 и т.4 ППЗСПЗЗ, които не съдържат данни за границите и площите за възстановяване на правото на собственост с ограниченията върху имотите, в която връзка на членовете на комисията на ОСЗ–О. купел, постановила решение №7777 са наложени дисциплинарни наказания. Твърди се необоснованост на извода на СРС, че УПИ III-199 представлява част от реституирания имот. Излагат се съображения, че в нарушение на чл.106 ЗСПЗЗ, СРС е приел, че пречка за възстановяване на собствеността е само законно строителство, а не всяко такова по §1, ал.1 ПЗР на ППЗСПЗЗ; като СРС не е обсъдил скица от 1986г. на урегулиран парцел III, кв.6, вилна зона 2а част, м.Малинова долина за линия на ограда и строеж. Твърди се, че имотът на К. К.-Н. и Х. Н. представлява част от имот пл.№3120, различен от възстановения на Я. Х. №3121; както и че Я. и Б. П. Х. не са били собственици на възстановения им имот към момента на образуване на ТКЗС; както и че заявления за възстановяване имот не е идентичен с възстановения им.

В съд.з. касаторът Р. Й. А., чрез адв.С. и в представени от нея писмена защита и отговор на касационна жалба, поддържа касационната си жалба и оспорва тази на К. К.-Н. и Х. Н.. Претендира за направените по делото съдебни разноси.

Касаторите К. К.-Н. и Х. Н., чрез адв.Б. и адв.С. в съд.з., в представена писмена защита и отговор на касационна жалба, поддържа касационната си жалба и оспорва тази на Р. Й. А..

Ответникът Общинска служба по земеделие – З., р.пр., не изпраща представител в съд.з.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв.А. в съд.з. и в представен отговор на касационна жалба, оспорва касационната жалба на Р. Й. А..

Останалите страни Г. Я. П., Я. В. А., Г. С. С., Е. С. М., С. Т. В., Е. Т. М., В. К. А., К. К. Д., П. Б. М., Б. Й. Н., Д. Й. П., В. С. П. и Б. Й. П., р.пр., не се явяват и не се представляват в съд.з., и не ангажират становище по касационните жалби.

Прокурорът от СГП дава заключение по делото, че касационната жалба на Р. А. е неоснователна, а тази на К. К.-Н. и Х. Н. – следва да бъде уважена.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид посочените касационни основания, становищата на страните и заключението на прокурора, събраните от районния доказателства и приетата от него за установена фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Двете касационни жалби са подадени в срока по чл.211, ал.1 АПК, от процесуално легитимирани лица и са допустими. По съществото им, съдът взе предвид следното:

По касационната жалба на Р. Й. А.:

За да постанови решението си, с което е оставена без уважение жалба вх.№ИД-12-840/29.04.2015г. срещу решение №543/27.03.2015г. на ОСЗ – О. купел, в частта, с която на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ е отменено решение №7777/30.10.2014г. в частта, с която се възстановява правото на собственост върху 326кв.м. от УПИ IV-201а, СРС е приел, че имотът е застроен съгласно разрешение за строеж №60/14.06.1990г. /л.101 от гр.д.29452/15г. на СРС/ относно вилна сграда в п-л

ХП-274, кв.6 на в.з.“Малинова долина Па част“, който парцел съгласно удостоверение изх.№7000-381/2015г. на гл.архитект на район „В.“ /л.92. от гр.д.№29452/15г. на СРС/ и заповед №РД-50-09-185 /л.99/ е идентичен с УПИ IV-201а. Налице са и данни за съществуваща в имота вилна сграда, към която през 1980г. е било предприето незаконно надстрояване и пристрояване, което е било спряно до представяне на одобрен архитектурен план, какъвто очевидно е одобрен през 1990г. /по молба от 05.06.1990г. на л.98/, преди издаването на разрешението за строеж. При тези данни и като съобрази, че към настоящия момент разрешението за строеж не е отменено и не са налице данни за констатиран в имота незаконен строеж след 1990г., съдът намира за обоснован извода на СРС, че към 01.03.1991г. са били одобрени строителни книжа, издадено е било строително разрешение и са извършени изкопните работи за съществуващия в УПИ IV-201а строеж, поради което в тази му част решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По касационната жалба на К. К.-Н. и Х. Н., настоящия съд съобрази следното: За да отмени на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ решение №7777/30.10.2014г. в частта, с която се възстановява правото на собственост върху 373кв.м. от УПИ III-199, в свое решение №543/27.03.2015г. ОСЗ – О. купел е изложила мотиви, че жалбоподателите, т.е. и К. К.-Н. и Х. Н., съответно техните праводатели, са закупили имот с пл.№3120, съседен на процесния 3121, и по силата на отреждането на имота им като УПИ, са собственици и на придадената към него част от имот 3121; както и че са представени допълнителни доказателства от Район „В.“ относно законността на сградите към 01.03.1991г.

Съдът проверява законосъобразността на оспореният пред него административен акт с оглед изложените от административния орган като мотиви фактически обстоятелства, като функцията на съдебния контрол не е да замести или изложи мотиви вместо органа, а да провери дали приетите от него за установени факти отговарят на хипотезата на приложимите правни норми. Т.е. СРС не е могъл и не е следвало да обсъжда други нарушения при постановяване на решение №7777/30.10.2014г. – напр. свързани с правото на собственост на заявителя и лицата в чиято полза е възстановен имот 3121, идентичност между този и притежавания от Я. и Б. Х. имот към момента на образуване на ТКЗС, а само тези нарушения и документи, послужили за издаване на решение №543/27.03.2015г.

В тази връзка, съдът намира, че последващото предаване на части по регулация от внесения в ТКЗС имот, само по себе си е ирелевантно в реституционото производство, като от значение е само дали този имот, съответно неговите части са застроени, и то законно към 01.03.1991г.

По отношение на другото изложено в мотивите на решение №543/27.03.2015г. обстоятелство, с оглед което е отменено решение №7777 – че са представени доказателства относно законността на сградите към 01.03.1991г., относно сградата в УПИ III-199 в производството пред СРС са представени нотариален акт от 18.11.1992г. /л.106 от гр.д.№29452/2015г./, в който п-л III, кв.6, от който впоследствие е отделен процесния УПИ III-199, е посочен като незастроен, като съгласно протокол №59/1994г. за дадена строителна линия /л.113/, строежът на сградата също е започнал след 1991г. Доколкото по делото не се представят никакви доказателства за наличие към 01.03.1991г. на строеж в УПИ III-199 – законен или незаконен, следва да бъде споделен извода на СРС, че не са били налице основанията, визирани от адм.орган, за отмяна на решение №543/27.03.2015г., в тази му част.

Възраженията си относно съществуването на правото на собственост на Я. и Б. Х. към момента на образуване на ТКЗС по отношение на имота, от който понастоящем е образуван УПИ III-199; кооперирането на този имот в ТКЗС, изтекла придобивна давност, жалбоподателите К. К.-Н. и Х. Н. могат да предявят в производство пред СРС за разрешаване на спора за материално право по отношение на процесния имот. По изложените съображения и като споделя напълно съображенията на СРС, настоящият съд намира, че ще следва да остави в сила първоинстанционното решение, в оспорените му части.

На основание чл.143, ал.1 АПК на Р. Й. А., като ответник по касационната жалба на К. К.-Н. и Х. Н., ще следва да се присъдят половината от направените от нея по делото разноски за адвокатско възнаграждение – 150лв. от общо платените 300лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 и във вр. с чл.14, ал.8 във вр. с ал.7 от ЗСПЗЗ, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №15024/17.01.2019г. на III гражданско отделение, 151 състав, постановено по гр.д.№34370/2017г. по описа на Софийски районен съд, В ЧАСТТА му, с която е оставена без уважение жалба вх.№ИД-12-840/29.04.2015г. срещу решение №543/27.03.2015г. на ОСЗ – О. купел, в частта, с която на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ е отменено решение №7777/30.10.2014г. в частта му, с която се възстановява правото на собственост върху 326кв.м. от УПИ IV-201а; и В ЧАСТТА му, с която е отменено по жалба вх.№ИД-12-840/29.04.2015г. решение №543/27.03.2015г. на ОСЗ – О. купел, в частта, с която на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ е отменено решение №777/30.10.2014г. в частта му, с която се възстановява правото на собственост върху 373кв.м. от УПИ III-199.

ОСЪЖДА К. К. К.-Н., с ЕГН-[ЕГН], и Х. Б. Н., ЕГН-[ЕГН], да заплатят на Р. Й. А., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.